

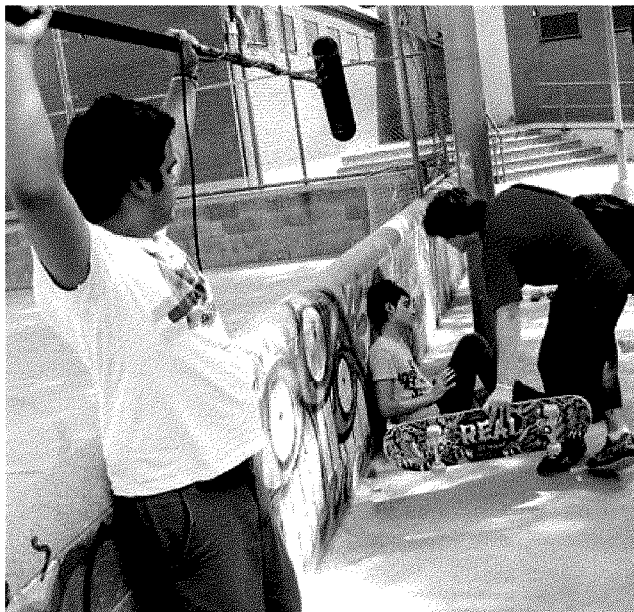
la contra | JORDI BORDES

Més enllà d'«El cor de la ciutat»

Els adolescents del barri de Sant Andreu roden un serial que fuig dels tòpics

Fa anys, una gran catifa vermella dominava la plaça de Can Fabra de Sant Andreu. Unes llargues llimusines confirmaven que l'espera dels veïns havia valgut la pena: sortien els actors de la sèrie *El cor de la ciutat*, de TV3. Ahir, una hora abans que es projectés, en estrena mundial, el serial *El culebron del barri*, una pila d'amics i pares s'amuntegaven al vestíbul del Sant Andreu Teatre (SAT!). El Centre Garcilaso, un equipament del districte que treballa amb els joves, va impulsar el gener passat un treball audiovisual per donar-se a conèixer entre el col·lectiu. Per superar els cinefòrums, van plantejar-se fer un serial amb actors i tècnics joves que expliquessin els seus problemes sense caure en els tòpics. Perquè sí, el primer enamorament i les drogues, circulen pel seu cap però no amb la radicalitat que s'esforcen a emetre a *Física o química*. La posada de llarg al SAT! era més humil (si no fos pel salt del protagonista des de l'escenari a la platea, el director es queda sense planta al test de plàstic d'agraïment) però el que projectava la pantalla era, certament, el serial del barri. Per molt que TV3 hagi posat en horari de sobretaula una trama *folletinesca* en racons de Sant Andreu. Per molt que actors com Pep Munné hagin descobert el barri i ara en sigui un vef anònim il·lustre. Quan és a punt d'acomiar-se el serial de TV3, neix un projecte social que busca més la implicació dels adolescents que les audiències.

Dels 150 joves que es van apuntar al càsting (gràcies en bona part als rètols que estaven tant en carnisseries com en botigues de roba *jove*) deu van ser els seleccionats. Quatre d'ells, asseguren, que han fet alguna col·laboració en teatres. I un, Guillem Lorente, ha triomfat en anuncis com *Dan Up* i *Bollycao* (precisament). Han col·laborat en altres facetes fins a un centenar d'adolescents, d'entre 13 i «quasi divuit» anys, diu la protagonista, Judit Pérez. El Centre Garcilaso ha trobat uns joves que s'han cregut el projecte fins pràcticament doblar el nombre d'escenes preparades (de 45 a 80). Els joves, per la seva banda, han trobat la fórmula per tren-

Un instant del rodatge, aquest estiu. / EL PUNT

car la tesi negativa que diu que els adolescents no fan servir el cervell, sense caure tampoc en l'idealisme utòpic. «Els s'han representat a ells mateixos», defineix el director, Pablo Herrera.

La càmera ha donat una possibilitat de conèixer el mitjà als actors que somnien a provar la televisió. I també als joves que els inquieten els recursos de so, llum i enquadrament. L'equip de gravació, així com el de guió, ha estat format per joves i un equip neoprofessional. La realitat és crua. El serial té només dos capítols. El primer dura 50 minuts; el segon s'allarga fins a una hora. No està previst que es retransmeti en cap televisió. Sí que s'ofereix per a activitats sense ànim de lucre. El 23 de desembre hi ha anunciada una nova marató *televisiva* al Centre Garcilaso.

El SAT! ahir era ple de gom a gom, principalment de gent jove, un fet poc habitual, admetia el conseller de Cultura del districte, Enric Fernández. El regidor remarcava als joves que el districte vol fer activitats per a ells però necessita que els facin propostes, els pressionin, com pot fer el col·lectiu de la gent gran, més organitzat i reivindicatiu. La resposta, un aplaudiment generós que ell entenia fruit de la impaciència de l'audiència. El silenci es va aconseguir en els primer plans de la sèrie després dels xiulets còmplices en la caràtula de presentació. Al carrer, uns pares accedien finalment a la sala: «Que portem les entrades!» Sí, senyor: metàfora d'adolescent. Un serial de debò i no l'ensucrat d'*El cor de la ciutat*, que tantes migdiades ha malbaratat.